

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/223/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712203087
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7712203087.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci navrhovateľky K. U. nar. XX.XX.X. trvale bývajúcej v K. č. XX v súčasnosti v M. na M. ulici č. XX proti odporcovi M. U. nar. X.XX.X. bývajúceho v K. č. XX zastúpeného advokátom JUDr. Imrichom Hrubým so sídlom Advokátskej kancelárie v Michalovciach na Farskej ulici č. 32 v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom M. nar. XX.X.X. a G.L. nar. XX.X.X. zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 11.4.2012 č.k. 17P 72/2012-64 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o výživnom pre maloletú M. nar. XX.X.X. a pre maloletú G. nar. XX.X.X. a úprave styku otca s maloletou M. a maloletou G.Á. na čas po rozvode manželstva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom z 11.4.2012 č.k. 17P 72/2012-64 rozviedol manželstvo navrhovateľky K. U. nar. XX.XX.X. a odporcu M. U. nar. X.XX.X. uzavreté 15.11.2003 v Bracovciach, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Bracovce, vo zväzku 5, ročník 2003, na strane 1, pod poradovým číslom 10. Na čas po rozvode zveril maloleté deti narodené z manželstva M. nar. XX.X.X. a G. nar. XX.X.X. do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcu zaviazal prispievať na výživu maloletej M. 100 € mesačne a maloletej G. 60 € mesačne od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva vždy do 20. dňa v mesiaci dopredu. Upravil styk odporcu s maloletými deťmi M. a G. každú párnú sobotu v mesiaci od 12.00 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnu nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že odporca si maloleté deti prevezme v stanovenom čase v byte, kde navrhovateľka s maloletými deťmi býva a navrhovateľka je povinná v stanovenom čase deti na styk s odporcom pripraviť a odporcovi odovzdať a odporca je povinný deti v stanovenom čase vrátiť v bydlisku navrhovateľky. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku, okrem výroku o rozvode manželstva, podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka s návrhom, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o výživnom a zaviazal odporcu prispievať na výživu maloletej M. 120 € mesačne a maloletej G. 80 € mesačne a zmenil vo výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi raz mesačne druhú sobotu v mesiaci od 10.00 hod. do 18.00 hod. mimo svojho trvalého bydliska alebo zrušil a vec vrátil na opätovné prejednanie Okresnému súdu. Zdôraznila, že sa odsťahovala s dcérami do podnájmu, za ktorý uhrádza 200 € mesačne a okrem materského príspevku 194 € a rodinných prídavkov 44 € mesačne nemá iný príjem. Rovnako zdôraznila zvýšené výdavky súvisiace

so zdravotnými ťažkosťami maloletej M., ako aj maloletej G. tak, ako to uviedla už v priebehu konania na súde prvého stupňa a zároveň konštatovala, že otec detí sa venuje iba sám sebe, rodina ho nezaujíma a na prvom mieste sú u neho peniaze a na druhom futbal. Tvrdenia odporcu, že platí deťom stavebné sporenie a prispieva svojím rodičom na domácnosť 70 € mesačne označila za účelové, pretože stavebné sporenie, ktoré platili jeho rodičia, odporca platí trvalým príkazom len od marca 2012 a svojím rodičom na domácnosť neprispieva rovnako, ako za 8 rokov kedy všetci bývali u odporcových rodičov. Poukázala aj na to, že odporca hneď potom, ako sa s deťmi odsťahovala zo spoločnej domácnosti, začal platiť za internet, čo znamená, že musel kúpiť aj počítač, pričom v čase ich spolužitia nedovolil dcére kúpiť počítač. V tejto súvislosti vyjadrila názor, že ak odporca nemá peniaze, nemusel kúpiť počítač a platiť internet. Uviedla, že nesúhlasí s úpravou styku odporcu s maloletými deťmi tak, ako ho upravil prvostupňový súd, pretože jej nezostáva ani jeden voľný víkend. Odporcovi doteraz nebránila stýkať sa s deťmi, ale nesúhlasila s tým, aby si zobral deti cez týždeň, pretože maloletá M. zmenila základnú školu a musí si zvykať na nové prostredie, má problémy s učením, potrebuje veľa pozornosti a obetavosti. Konštatovala, že maloletá M. ani nechce chodiť s otcom, deti chodia od neho domov hladné a keď ich otec odovzdáva, vulgárne jej nadáva pred deťmi. Uviedla, že odporcov otec, čiže starý otec detí, mal voči nej sexuálne návrhy, čo povedala svokre aj odporcovi, ale pre nich to nebolo nič nové, nakoľko obaja vedia, aký je. Svokrovci sa stále hádajú, používajú vulgárne slová a nadávky, preto nechce, aby deti chodili k nim domov. Na starého otca detí nedala trestné oznámenie, pretože v tom čase si už vybavovala podnájom.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že počas trvania manželstva s navrhovateľkou nemali väčšie problémy a tieto začali vznikať, keď si navrhovateľka v decembri 2011 našla milenca a začala sa s ním stýkať v miestnom pohostinstve a bare, kým on sa venoval deťom. Tvrdenie navrhovateľky v odvolaní, že nechodil s deťmi k lekárom označil za nepravdivé, pretože od narodenia oboch detí až do konca roku 2011 bol prítomný pri každom vyšetrení a keď bola maloletá G. hospitalizovaná, práve on s ňou strávil celú hospitalizáciu v nemocnici v Michalovciach po dobu troch dní. Náklady bývania, konkrétne nájomné platí od januára 2011, kedy navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť. V čase spolužitia mali počítač, ale navrhovateľka ho predala s odôvodnením, že si cez neho niekoho nájde a nakoniec si milenca našla ona. Vyjadril názor, že súd prvého stupňa určil výživné správne a keď sa uskromní, bude to aj v rámci jeho finančných možností. Tiež uviedol, že navrhovateľka ukončila materskú dovolenku a 17.7.2012 opätovne nastúpila na Okresnú prokuratúru v Michalovciach, kde pracuje ako zapisovateľka, čím sa jej podstatným spôsobom zvýšil príjem. Od obdobia, kedy bol navrhovateľke doručený predmetný rozsudok, ani raz mu neumožnila stretnúť sa s deťmi, ktoré navádza proti nemu, tým pádom mu absolútne bráni vo výkone rodičovských práv a ponechala mu len povinnosť platiť výživné. Ostatné skutočnosti uvedené navrhovateľkou v odvolaní označil za absolútne výmysly, ku ktorým sa nedá ani vyjadriť.

Kolíznym opatrovníkom maloletých detí sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu

predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na to, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku v napadnutej časti presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami navrhovateľky uplatnenými v odvolaní, ktoré v prevažnej miere tvorili jej obranu už v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a navrhovateľka ani v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom a úprave styku otca s maloletými deťmi na čas po rozvoze. Odvolací súd posúdil pomery účastníkov a dospel k totožnému právnemu záveru ako súd prvého stupňa, že výživné 100 € mesačne pre maloletú M. a 60 € mesačne pre maloletú G., vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady, je primerané reálnym zárobkovým schopnostiam a možnostiam odporcu, ktorý nemá inú vyživovaciu povinnosť a zohľadňuje aj odôvodnené potreby maloletej M. a maloletej G. preukázané navrhovateľkou v priebehu konania na súde prvého stupňa. Odvolací súd vychádzajúc z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého odôvodnené potreby maloletého dieťaťa nie sú jediným zákonným kritériom pre určenie výživného, pretože okrem nich je potrebné zohľadniť aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ktoré podmieňujú mieru uspokojenia, resp. sú vždy limitujúcim kritériom vo vzťahu k uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa, nemohol inak rozhodnúť ani odvolací súd o rozsahu vyživovacej povinnosti odporcu voči maloletým deťom. Odvolací súd poznamenáva, že právo rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, stretávať sa s týmto dieťaťom, je jedným z jeho základných práv. Na rozdiel od iných rodičovských práv a povinností môže súd upraviť styk rodiča s dieťaťom len vtedy, ak sa rodičia v tejto otázke nedohodli. Vzťah dieťaťa a rodiča je prirodzeným biologickým vzťahom a každé dieťa potrebuje pre zdravý vývoj pocit spolupatričnosti nielen so svojou matkou, ale aj so svojím otcom. Len ich vzájomné pozitívne pôsobenie v rámci výchovného procesu dáva záruku riadneho vývoja dieťaťa. Výchovné pôsobenie len zo strany jedného rodiča má spravidla za následok nedostatky správania a myslenia. Negatívne dôsledky vznikajú v situácii, keď jeden z rodičov bráni druhému stretávať sa s dieťaťom, hoci druhý nedáva k tomu dôvod. Rodič, ktorému maloletého dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, uplatňuje pri styku s ním svoju úlohu pri výchove dieťaťa danú mu v ust. § 26 Zákona o rodine. Úlohou druhého rodiča, ktorý maloleté dieťa vychováva, je okrem iného, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk druhého rodiča s dieťaťom, a to hlavne vedením dieťaťa k tomu, aby malo správny vzťah k tomuto rodičovi. Právo styku rodiča s dieťaťom korešponduje právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných zväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov podľa článku 7 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Súd prvého stupňa rozhodol správne a zákonne o úprave styku odporcu s maloletou M. a maloletou G., pretože akceptoval dohodu navrhovateľky a odporcu (rodičov maloletých detí) na konkrétnej úprave stretávania prednesenú na pojednávaní pred vyhlásením rozhodnutia 11.4.2012 a pri rozhodovaní vychádzal z návrhu dohody rodičov, ktorí presne špecifikovali pobyt detí s odporcom určením času a miesta ich prevzatia a odovzdania. Odvolací súd poznamenáva, že najvhodnejším riešením stále zostáva úprava stretávania uzavretím konkrétnej dohody rodičov, ktorým nič nebráni, aby v praktickom živote dohodu modifikovali podľa potrieb dieťaťa a nich samotných. Vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľky odvolací súd poznamenáva, že súd prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní vychádzal z toho, čo navrhli (chceli) rodičia maloletých detí, nebol povinný a ani nemohol vykonať dokazovanie so zameraním na okolnosti uvedené navrhovateľkou v odvolaní, ktoré v priebehu konania na súde prvého stupňa ani len nespomenula, čo dovoľuje záver o účelovosti jej tvrdení, najmä za situácie, že neumožňuje odporcovi stretávať sa s deťmi. S ostatnými odvolacími námietkami navrhovateľky sa vysporiadal konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a týmito sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o výživnom pre maloletú M. a maloletú G. a vo výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi na čas po rozvoze ako vecne správny potvrdil a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.